

Samhällsdebatten utarmas

Kulturtidskrifter kommer att försvinna och samhällsdebatten utarmas när regeringen ändrar stödformerna. Läs hela Maria Wallins svar till DN:

– Stor tung sorg är ju det man känner. Förstår inte hur SocialPolitik och alla andra samhällstidskrifter ska kunna leva vidare nu.

Har dock väntat i fyra år på att bli tystad! Men att man slår till ett valår!? Och fastställer beslutet precis i slutspurten!

Att Makten gav utgivningsstöd till sina kritiker var den svenska demokratis signum. Något våra journalistkollegor från Ryssland och övriga Östeuropa alltid häpnade över. (Under många år hade Institutet för fortbildning av journalister, FOJO, kurser för journalister från Öst och Centraleuropa – innan vår biståndsminister bestämde att SIDA-pengar inte skulle gå till att även värna den demokratiska samhällsutvecklingen alldeles inpå våra knutar. Men det är en annan debatt.)

I Sverige har vi tidigare varit överens om att det inte ska vara pengar som bestämmer vem som kan komma till tals i medierna. Även om den borgerliga pressen alltid haft starkast ställning, har vi ansett det viktigt att allas åsikter kan hävda sig. Inte bara den *kommersiellt* gångbara samhällsdebatten, den som skapar stora rubriker och säljer lösnummer eller vinner racet om tittarsiffror. Ett samhällsbygge är viktigare än så. Också en debatt som belyser alla olika vinklar och ger utrymme åt även de missgynnades röster. Det spelar ingen roll om den blir högljudd och spretig, alla beslut och all samhällsverksamhet blir bättre av att genomlysas.

Detta har varit vår gemensamma inställning – tidigare.

I ett medielandskap där produktionstakten ökat intill fabrikstillverkning och resurserna minskat överlag, där är den *specialkunniga* journalistiken ännu viktigare. Det är vi

som ska lyfta in sådant som kommer bort i det slimmade mediebruset – där väldigt mycket av samma sak, samma fakta och siffror och samma personer och uttalanden kommer om och om igen. Tystnar vi smalnar debatten av, men framför allt blir den ännu grundare. Och vad händer med demokratin då!?

En demokrati kräver insatta och pålästa medborgare som känner sitt samhälle på djupet.

SocialPolitik är en partipolitiskt och fackligt oberoende tidskrift med uppdrag att lyfta in underifrånperspektivet i vårt gemensamma samtal. Att berätta hur folk har det, inte bara som öden, eller stories i ett medialt flöde – utan satt i sitt sammanhang. Visa de strukturer som *skapar* utanförskap och utsatthet. Men det klart, det kräver ju mycket mer av Makten. Att se *helheten*, även runt de grupper som inte kommer att rösta på dem i nästa val.

Det kräver också en intresserad medelklass som tar ansvar för mer än sitt eget jobbskatteavdrag (vi fick mer än 70 MILJARDER 2009 att sätta sprätt på!).

Det kräver en medelklass som inte bara identifierar sig "uppåt" utan kan känna soladaritet med mera missgynnade grupper. Men har man just shoppat runt en hel dag har man kanske inte ork att bry sig om att ett 30-tal samhällstidskrifterna inte kan fortsätta sin utgivning? Det finns ju heminredningstidningar, trädgårdsdito och massor av matlagingspublikationer som klarar sig på egen hand (inte minst på grund av alla betalda annonser för produkter man kan förvärva och fixa tack vare ROT- och jobbskatteavdrag).

Jag vill inte vara konspiratorisk. Men på samma sätt som socialdemokratin tappat mark för att man hade för lågt i tak i samhällsdebatten. På samma sätt har borgerligheten nu lyckats snäva till utrymmet för radikala tankar. Att dra in utgivningsmöjligheter för en lång rad samhällskritiska publikationer är bara ett led i att lättare kunna tygla debatten om samhällsutvecklingen. Och skapa det samhälle man vill ha.

Några av oss ser och upprörs över ökande klyftor, där välgörenhet och ideellt arbete ska ta hand om det och dem som

faller utanför, samtidigt som eliten blir alltmer välmående.
Men om detta har vi redan skrivit i SocialPolitik. Passa på så
länge den finns!

Maria Wallin, redaktör SocialPolitik
efter regeringsbeslutet den 1 juli 2010